

Това, че харесвам стегнати, матови женски задници, опнати на воля по слънчеви плажове, прави ли ме бразилофил? Това, че си падам по примитивната шаманска музика на Сибир превръща ли ме в поддръжник на Тува и на нейната независимост? Бидейки поддръжник на уругвайския национален отбор по футбол, харесвайки маорските татуировки или древноегипетската култура, ставам ли урус, новозеландец, копт?

Питам, защото май се оказа, че трябва да се правят цивилизационни избори и да се наслаждава чувство за вина ала „Кой не скача е червен!“. Ако не си за едните, значи си за другите. Ами, не. Не съм. Нито за едните, нито за другите.

Благодарим Ви, че четете Биволъ.

Подкрепете нашите разследвания и нашите автори - вземете достъп до нашия архив

За да получите линк към нашия архив от България изпратете SMS с код **BIVOL** на някой от следните номера: **1851** - (1,20 лв.) **1092** - (2,40лв.), **1094** -(4,80лв.) или на **1096** - (12 лв = 2x6 лв.)

За да получите линк към нашия архив от чужбина изпратете SMS на стойност около 2 евро, натиснете [тук](#)

Вие забелязвате ли колко хора се настройват едни срещу други, защото тоя бил се изказал така по кримската криза, пък оня му опонирал? Един бил подкрепял Башар Асад, пък друг го напсувал, защото всъщност правителството на Башар Асад било упражнявало агресия срещу собствения си народ.

Съгласен съм, че всеки има собствено мнение и може да го изразява на воля. Преди близо три века Волтер го е казал по-добре от мен: „Не съм съгласен с това, което казваш но, докато съм жив, ще защитавам правото ти да го казваш“.

Ако не сте схванали мисълта ми, искам да кажа (дано да защитавате това ми право, докато сте живи), че всеки може да харесва каквото си пожелае в личния си живот. Това е изконно право на хората, живеещи в общество, макар и условно наречено „свободно“. Когато обаче пристрастията към друга държава, обществен строй, цивилизационен избор, се превърнат в мания, вече е друго.

Тогава започваш да налагаш собствените си виждания на околните. Готов си да гориш салеми

вещици само защото не споделят мисленето ти. Да дам отново пример със себе си. Мисля, че е по-правилно да харесвам мургави бразилски дупета, отколкото да сипвам жлъч в лицата, на тия, които си падат по платиненоруси исландки. Но, най-страшно е, когато личните пристрастия влияят на работата ти, камо ли, ако си на държавен пост или се водиш лидер на политическа формация. Грозната истина е, че ние държавници нямаме от времето на Стамболов или, айде, от царстването на Борис Три, както му казваше Стратегът. Всичко, що е политик, реши, че трябва да вземе страна. Кой на североизток, кой на северозапад, немалко дори на югоизток. Странно е, но само на пръв поглед, защото тук не става въпрос за искрени убеждения, а за рубли, евро и турски лири. И други валути играят, но тия са основните.

Някъде между деветосептемврийския преврат и днешния ден се загуби всичкото желание на политиците ни да има независима българска държава. Няма такава. Ако беше зависима от бразилски задници, шаманска музика, Ермитажа или Биг Бен, добре. Но, не е.

Държавата ни е зависима от чужди корпоративни интереси и някои хора, на които плащаме заплатите, получават пачки от ляво и от дясно, за да поддържат това ѝ състояние. Не е от днес, пак повтарям. Лошото е, че това няма да се свърши с приветственото слово на президента по случай новата n-та година. В България от десетилетия няма Нова година, защото всичко е безвремие, постановления, рязане на лентички и цоцане на парички от фондове, каси, безмитийност, альш-вериши, корупция всякаква.

Та, на когото му е Честита новата 2019-а година, честита да му е. Ние, останалите, дето продължаваме да се чудим що за държава е това, в която по-голямата част от населението бърка бразилските задници с исландските платиненоруси букли, а останалата се е салафитизирала по тая или оная филия или фобия, не знаем накъде да хванем. Най-лесният изход са терминалите, но на някои от нас мазохизмът не прощава. Признавам си, аз съм един от тях. Бразилия, Исландия, Русия, Великобритания, Нова Зеландия, Уругвай, каквато и да е друга точка на света, само на екскурзия. Иначе тук, при филите и фобите, които не проумяват че, щом си избрал да живееш в България, значи всичките ти лични пристрастия са на втори план. Това е Родината ти. Иначе, терминали колкото искаш.

P.S. Лустрация!

Приятели, радваме се, че стигнахте дотук.

Ако намирате, че статията е интересна и полезна, можете да ни подкрепите, за да продължим да правим независима разследваща журналистика.

Платете Данък Биволъ!

Включете се с ЕДНОКРАТЕН ДАНЪК (през PayPal, банкова карта, Ерау/банков превод), или станете един от нашите редовни, МЕСЕЧНИ ДАНЪКОПЛАТЦИ (през PayPal или банкова карта), или със **СМС** от България или чужбина

Научете повече за Данък Биволъ [тук](#).